Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25968
Copyright: Admont, Benediktinerstift

corde & corpore. Hanc condis cartuonē & orationē. dō fore
accepta. suo mox ēfirmat responso dicēs. Vade. filū tuus
uiuit. Quia sic te ipsū agnouisti. quod filium tuum. id ē
spm tuū p superbia que te impugnat non punuisti. uade.
id ē de bonis ad meliora rende. & filū tuus uita uiuet & ñ mo
riet. Credidit homo sermoni quē dixē ei ihc. & ibat. Non dicit.
credidit regulus; credidit homo. ut p hoc insinuaret. qd
ille q in initio conūsionis impotens & parvus in bona actio
one erat regulus. p miam dei nunc sit homo. ad imaginē
& similitudinē di reformatus. & ad ēseruanda in se eandē
imaginē. credere paratus sit sermoni quē dixē ihc. Quicqd
ds aut p se aut p doctores. aut p scripturā sacrā loquit̄ ho
mini. uiū ē sermo dni. Huic sermoni homo credit. qndo
sedin hunc sermonē in quantū potē mores & actus suos
instituit. Hic incipit. cū de iuruite in iuruitē, pficit. Iam
autē eo descendente. serui occurrerunt ei dicentes. qa filū
ei uiuebat. Sic homine descendente. sic mq̄ puerā humi
litatē omipu deo se submittente. occurrunt seruī. quib̄
& p quos dulces affectiones. boni sensus. sēa desideria. ñ
inconuenientē possunt intellegi. Isti sane seruī. dulci ad
modū & delectabili occursu ei obuiant. qa supne gr̄e
dulcedinē. que uera ñ nunq̄ sequit̄ humilitatē ei submi
nistrant. Sup quē enī inq̄t requiescā. ñ sup humile & qui
etū. & trementē sermones meos. Filiū ei uiuere nuntiant.
qua ex isto modi affectionib̄ uere sanat̄ & uiuificat̄ spē ei.
Interrogabat q̄ horā abeis. in qua meliū habuerit. Hora a ser
uis interrogat. qndo recognitat in semetipso & rememorat.
hora illa si qndo meliū habuit. si supne dulcedinis gr̄e. uel
ad momentū unq̄ adinitū meruit. Colligit hora illa in
se. qa ueru aut; ueru p miam di estuando & anhelando.